

[Ingmar Wagner.]

visning kan man ikke få de unges tilslutning til. En skolegang efter 8 timers arbejdsdag, når de unge kommer uoplagte og trætte, er den dårligst tænkelige. Desuden, skal ungdomsskolen få den rigtige gavnlige virkning, må dens undervisning tilrettelægges på en sådan måde, at den for det første giver de unge en virkelig erhvervsvejledning, men også underviser i en række praktiske fag, der forbereder de unge til deres kommende beskæftigelse. Det må være langt den overvejende del af undervisningen, der tager et sådant sigte, og skal den få virkelig succes, er det også nødvendigt, at lærerkræfterne i høj grad har kendskab til det praktiske arbejde indenfor håndværk, handel og industri, således at ungdomsskolen ikke blot bliver en fortsættelse af den almindelige fagskole. Bliver ungdomsskolen en virkelig forberedelse til arbejdslivet og gennemført om dagen, uden løstab og under ledelse af dygtige lærerkræfter, er der ingen tvivl om, at det bliver en særdeles gavnlig foranstaltning, og den vil også have de bedste muligheder for at blive populær hos ungdommen. Så vil man ikke komme til at stå overfor de samme kvaler med hensyn til de unges deltagelse, som man har i skolen for ufaglærte.

De andre skoleformer, der omhandles i dette lovforslag, vil jeg ikke komme ind på ved denne behandling; derimod vil jeg sige noget om kapitel VI om fritidsforanstaltninger. Lovforslaget betyder efter min mening en forbedring, men loven bør være langt mere omfattende. Der er i de seneste år, vel over hele Danmark, opstået en del ungdoms- og fritidsklubber, som beskæftiger sig med foredrag, filmvirksomhed, hobbyer og interessegrupper af forskellig art, lige fra håndarbejde til sløjd, dans o. s. v. Der er brug for mange flere af den slags ungdomsklubber, og der er også mange organisationer og sammenslutninger af unge, der ønsker at påbegynde et sådant arbejde. Men de løber panden mod den mur, som mangel på lokaler og manglende driftskapital er.

I storbyer og måske i særdeleshed i København byder man dette klubliv særdeles ringe kår. F. eks. findes der i Københavns værste stenørken, Vesterbro, kun et forsvindende antal af sådanne klubber, og den største er en, som politiet har taget initiativet til. Der er ingen tvivl om, at denne klub

har sin betydning, men klubben for dette kvarters ungdom er henvist til et folkekøkken. Ungdomsklubben kan først tage sin begyndelse, når spisegæsterne er lukket ud, det vil sige ca. kl. 21. Sådanne forhold kan man simpelthen ikke være bekendt. Nu sker der forhåbentlig en forbedring ved, at stat og kommune har overtaget Den kongelige Skydebanes bygninger på Vesterbrogade, og det betyder forhåbentlig også, at der nu aldeles omgående opføres et ungdomshus her. Skulle det ikke blive tilfældet, venter det kommunistiske parti, at regeringen gør sin indflydelse gældende og åbner en ungdomsklub i Skydebanens lokaler, indtil der er opført et ungdomshus på grunden. Det er ikke alene galt på Vesterbro. Visse kvarterer i København har overhovedet ingen lokaler. Jeg må måske sige det på den måde, at i København er det sådan i dag, at der kun er en eneste ungdomsorganisation, som synes at have kommunens bevågenhed.

Det er ikke alene de unge, som har gået i skole, der har brug for ungdomsklubber, også skolebørnene mangler fritidsklubber. Forleden kunne man læse i dagspressen, at Grundtvigskolen på Bispebjerg havde forsøgt at starte en sådan fritidsklub for børn. Inden man gik i gang med den, havde lærerne regnet med, at et par hundrede børn ville deltage, men allerede første dag indmeldte der sig mere end 350 børn, og man måtte endda afvise mange, der var simpelthen ikke plads til dem ved et sådant fritidsarbejde. Det viser, at der allerede i den alder er et vældigt behov for fritidsforanstaltninger. Derfor mener vi, at en åbning af skolerne vil være en første forberedelse til sådanne fritidsforanstaltninger, og det vil også være en gavnlig forberedelse for de unges deltagelse senere hen i et sådant arbejde. Vi mener, det bliver nødvendigt, at man til en begyndelse ved gennemførelsen af nogle af denne lovs bestemmelser virkelig tager op til overvejelse at åbne skolelokalerne, f. eks. i de skoler, der findes i hele landet, med store aulaer; her kunne der virkelig oprettes ungdomsklubber o. lign.

Skal denne lov have virkelig betydning, er det imidlertid ikke nok at åbne lokaler på skolerne, så bør der opføres et net af ungdomsgårde over hele landet. Det er i højeste grad nødvendigt, at lovgivnings-